

הדלקת נרות: 16:58

צאת השבת: 18:10

מוצ"ש לר"ת: 18:49

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

תפקיד האישי - עולם הבא

למדנו שבמילה איש נמצאת האות 'יוד' שמהותה עולם הבא. כלומר, תפקידו של האישי לדאוג להנהגה של הבית.

רבים חושבים שתפקידו העיקרי של הבעל הוא לפרנס. זה נכון אבל לא מדויק, כי תפקידו של הבעל הוא גם לפרנס. הפרנסה היא חלק חשוב מאד בניהול התקין של הבית וגם בהשכנת השלום, אבל היא לא העיקר. בעל שחושב שתפקידו הוא רק לפרנס כלכלית, כדאי שידע שיש לו מחליפים, ואפילו טובים ממנו.

גם אם הוא לא יהיה בבית, או אפילו יברח וישאיר את אשתו והילדים לבד, הם לא ימותו ברעב. ישנם עוד הרבה 'צינורות' שדרכם הפרנסה יכולה להגיע לבית, כגון: הבטחת הכנסה, ביטוח לאומי, עמותות וארגוני חסד, גמ"חים וכו'.

תפקידו של הבעל אינו רק לפרנס חומרית ולדאוג לצורכי הבית, אלא גם לפרנס רוחנית! הבעל הוא הקפטן, ותפקידו של הקפטן לא מסתיים בלחיצה על הדוושה וסיבוב ההגה מימין ושמאלה.

קפטן אמיתי הוא זה ששם לב לאנשים שנמצאים תחת פיקודו ודואג תמיד לרווחת נוסעי הספינה, ולתפקודו התקין של הצוות. איציק שב הביתה. כשהוא פתח את דלת הבית הוא ראה את שני בניו הקטנים מתקוטטים.

הוא פנה אליהם מיד ואמר להם בקול רם: מה זה? מכות?! חס וחלילה! בבית הזה מדברים רק עם הפה ולא עם הידיים! אוי ואבוי לכם אם אראה את שניכם מתקוטטים... לכו מיד לחדר!

הילדים הסתובבו מבווישים והלכו לחדר. לטון הסמכותי של אבא אין תחליף. אף אחד לא יוכל להחליף את האבא הזה מכיוון שהילדים יצייתו רק לו.

בשעה 7 בערב איציק ישב על הספה בסלון וראה שבתו בת ה-17 עומדת לצאת מהבית. הוא שם לב שהתלבושת שלה קצרה מדי.

כל אבא יודע שזה לא טוב שבחורה בגיל כזה תסתובב כשהיא לבושה כך בשעת לילה מאוחרת, כי הפרצה קוראת לגנב' והרבה זאבים מסתובבים ברחוב.

אם הוא יצעק עליה ויחרף ויגדף אותה, כמובן שהיא לא תשמע לו אלא תעשה לו 'דווקא'.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

לתת זה לקבל

פרשתנו עוסקת בתרומה שאסף משה רבנו לבניית המשכן. כאן הסביר הקב"ה למשה את תהליך עשיית כלי המשכן לכל סוגיו ומאיזה חומר יש להכינם. ומיד בתחילת הפרשה מגיע הציווי "דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מכל איש אשר ידבנו ליבו ייקחו את תרומתי".

שאלו המפרשים על המילים "ויקחו את תרומתי" הרי היה צריך לומר ויתנו לי תרומה שהרי תרומה נותנים ולא לוקחים. הרבה פרושים נאמרו, ואנחנו נלמד כמה מהם.

"ויקחו לי" - אמר הקב"ה כל העולם כולו שלי שנאמר "לי הכסף ולי הזהב נאום ה'" אני מבקש מכם שתיקחו משלי ויתנו לי. אנחנו צריכים להתרגל ששום דבר לא שלנו הכל של השם יתברך וכל מה שיש לנו זה רק בגדר השאלה. מי שמקבל תובנה זו יוקל עליו בנתינת הצדקה או המעשרות שכן נתנו לו על מנת לתת.

"ויקחו לי" - הנותן הכי גדול הוא המקבל הכי גדול. וכ"כ למה? אם נתנו מספר פרוטות וקיבלנו כנגדם מיליונים, מה יהיה נכון יותר לומר שנתנו או שקיבלנו? בוודאי שהנתינה היא קטנה לעומת ההחזר שקבלנו. כך אמר הקב"ה כשאתם נותנים אתם זוכים לאכול מפירותיהם בעולם הזה והקין קיימת לעולם הבא. א"כ עבור נתינה מועטת זוכים לאושר ועושר בעולם הזה ושכר נצחי לעולם הבא לכן הלקיחה יותר מהנתינה.

"ויקחו לי" - פירש רבינו בחיי פירוש נפלא. הקב"ה פונה לעם ישראל ואומר תיקחו לי כלומר תיקחו אותי אליכם הביתה. הרבה חושבים שהקב"ה נמצא רק בבית הכנסת או בית המדרש או בשיבה. ולא היא, אלא מבקש הקב"ה מעם ישראל שיכניסו אותו גם לתוך ביתם. צריך לזכור שהקב"ה נמצא בכל מקום "מלא כל הארץ כבודו". ומי שמכניס את הקב"ה לתוך ביתו כלל הבית מתרומם ומתעלה שנאמר "ויקחו לי תרומה" תהיה תרומה והתרוממות לבית.

במה מתבטא הדבר שמכניס את הקב"ה לבית? צורת הדיבור נשמעת אחרת. כיון שאי אפשר לומר לפני המלך מילים לא יפות, ההופעה בבית משתפרת שכן הקב"ה נמצא כאן וצריך לשמור על הופעה מכבדת. זאת ועוד, הכבוד הדדי בין יושבי הבית משתפר כי לא נעים לזלזל אחד בשני כשהמלך נמצא.

נמצאנו למדים שכאשר חשים ומרגישים שמלך מלכי המלכים נמצא בקרבתנו אז ההתעלות והרוחניות גדולים. ועל זה אמר דוד המלך בתהילים "שווייתי ה' לנגדי תמיד".

וגם בפרשתנו נאמר "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" ולא נאמר בתוכו אלא בתוכם, בתוך הבתים של כל אחד ואחד מאתנו. נשפר את התנהגותנו ושלום הבית והכבוד הדדי, ונזכה להשרות השכינה בביתנו.

שבת שלום ומבורך - אבנר קוואס

בדיחה

אחרי השקעה עצומה ביצע עורך דין מעבר למשרד גדול ומרווח. כבר ביום הראשון הוא מקבל זר פרחים מחברו ואילו מצורף כרטיס ברכה. העורך הדין פותח את הכרטיס ומוכה הלם. בכרטיס כתב לו החבר, "תנוח בשלום על משכבך". הוא מתקשר אליו ושואל אותו בזעם לפשר הדבר. החבר נבוך עד מאוד, מתקשר לחנות הפרחים ושואל איך אירע דבר כזה. אומר לו בעל החנות: "יש לנו צרות יותר גדולות, להלוויה שלחנו זר ובו כתוב 'מזל טוב על המיקום החדש'".

תקשורת עם ילדים

אבל אני בשיחה, טענה האמא. אז מה אם את בשיחה, תאמרי לחברה הילד חזר מהלימודים, אחזור אליך בעוד שעה. מדוע קשה לומר משפט כזה, מה הבעיה לשחרר את החברה, ולהתפנות לילד? אמא יקרה, קחי את הילד, חבקי אותו ותאמרי לו: כל כך התגעגעתי אליך, כמה שאני אוהבת אותך, ספר לי איך היה בלימודים היום. כמה הילד זקוק לחיבוק חם של אמא, ולהתייחסות ולהתעניינות לאחר שחזר הביתה מהרחוב הקר והמנוכר.

דוגמאות כאלה של דחיית הילדים מפני העיסוקים של ההורים נפוצות מאד, וקורות באלפי בתים. זה לא נובע מן רעות, אלא מחוסר שימת לב והיסחפות אחרי המדיה והתקשורת.

ילד שלא מקבל תקשורת חיובית מההורים בבית, מחפש אותה ברחוב. והתוצאה, שהילד הופך להיות ילד רחוב. אוי להם להורים, אם הילד שלהם הופך להיות ילד רחוב, כבר לא צריך את הגהינום שם, כי הגהינום מגיע הביתה. ואם זו בת שנשרה, אז האמא לא מפסיקה לבכות ביום ובלילה. ואחרי זה, ההורים שואלים: 'איפה טעינו?'

זו הטעות! הם לא נתנו לילדים את תשומת הלב שהם זקוקים לה בבית, והיו מכורים לווסטאפ לחדשות ולמדיה.

כיום התקשורת של ההורים עם הילדים לוקה בחסר ממספר סיבות: צוק העיתים, קשיי הפרנסה, הורים מתבגרים... ונוסיף לכך שהיום ישנם כאמור מכשירים סלולריים, שלקחו לנו את הזמן של התקשורת עם הילדים.

לדוגמה: אמא דיברה בטלפון עם החברה, והילד שלה שלומד בכיתה ד' חזר מהלימודים. שלום אמרה לו אמא והמשיכה לשוחח בטלפון. לאחר כרבע שעה הוא ניסה שוב: אמא, והיא אמרה לו: אני מדברת... לאחר כחצי שעה הוא איבד את הסבלנות ואמר לה: אמא, אני רוצה לדבר איתך... היא אמרה לחברה: חכי רגע, פנתה אל הילד ואמרה לו: אתה חצוף, אין לך כיבוד אב ואם, אמא בטלפון, ואתה מפריע, אתה ילד חצוף...

קוראים יקרים, מה דעתכם, האם הילד חצוף, או שאמא שלו לא בסדר? התשובה לכך ברורה. אמא יקרה - האם לילד שצריך את אמא, קוראים ילד חצוף?

וחוץ מזה, מה חשוב לך יותר, שיחת הטלפון או הילד? אם אמא רוצה לדבר בלי הפסקה, אולי עדיף שתישאר רווקה, ואף אחד לא יפריע לה לדבר.

סיפור לשבת

המקובל ר' יהושע שרבאני זצ"ל

מסופר כי אחר פטירת המקובל ר' אברהם עדס, שתפילותיו עשו פירות תמיד ולא הושבו ריקם, היה הגאון ר' עזרא עטיה דואג בלבו, למי יפנו מעכשיו, מי יוכל לעתיר בעדם, וגילו לו בחלום: "לכו אל ר' יהושע שרבאני אשר נפתחו שערי שמים לתפילותיו."

בספר "אורח צדיקים" מובא כי בתקופת שלטון התורכי בארץ, גזר מושל העיר לפנות חלקים משכונת "בית ישראל" מתושביה כדי להפוך את האזור לשטח צבאי. תושבי המקום, וביניהם הרבה תלמידי חכמים וצדיקים ראו בדבר גזרה קשה בכך שיאלצו לגלות לשכונות מרוחקות ולהתנתק מאוירת חי תורה וקדושה ששררה בשכונת בית-ישראל.

בצר להם פנו לר' יהושע בבקשה שיבטל את הגזרה על ידי שיעטיר בתפילותיו כלפי שמיא. רבי יהושע נאות לכך וביקש להודיע שביום פלוני יתאספו הקהל בביהכ"נ לביטול הגזרה. כשהתאסף הציבור בבית-הכנסת, ניגש הצדיק לפני התיבה והחל לומר עימם את תפילת "והוא רחום" מתוך התחנון הנאמר בימי שני וחמישי. זמן קצר לאחר שסיימו תפילה זו, ירד הרב מהתיבה ופנה ללכת לדרכו.

נדהמו הקהל, שהרי חשבו כי מצפה להם יום ארוך של תיקונים ותפילות. אל מול פני הקהל פנה אליהם הרב ואמר: "אל תדאגו. הגזרה כבר בוטלה!" לא חלפו ימים אחדים, והנה נודע כי אותו מושל רשע שגזר את הגזרה התנגש חזיתית בקיר ונמחץ למוות ברכבו החדש, בזמן שלמד לנהוג. בכך בטלה הגזרה וירד העניין מעל הפרק.

בתקופת מלחמת ששת הימים, חכם יהושע היה גר בשכונת בקעה, ובנו היה גר בשכונת זיכרון משה, וכל אחד דאג לשלומו של השני. בנו שידע שאביו ודאי דואג לשלומו, משום כך למחרת ההפגזות מיד נסע לבקעה לבקר, כשבנו נכנס לפתח הבית אמר לו אביו: "גילו לי בחלום שאתה תבוא אליי היום, ברוך הבא!"

הרה"ג עובדיה יוסף סיפר שפעם אחת בא לכותל המערבי ביום שישי בזמן השובבי"ם להתפלל, ומצא שם את ר' יהושע, וכשראה ר' יהושע את הרב, בענוותנותו ניגש אל הרב וביקש שיברך אותו. אמר לו הרב עובדיה: "כבודו יברך אותי, שאתה נמצא שבוע ימים בצום ובסיגופים". שכן כך הייתה דרכו של הרב בזמן שובבי"ם.

באחת הפעמים, כשהיה בבית-הכנסת "אור החיים" בעיר העתיקה, התבודד עם בוראו והתפלל שיעזור לו לתת אוכל לעולליו, מפאת שמצבו היה דחוק ביותר. בהיותו סגור בחצר בית-הכנסת, נשען על מצחו, והנה רואה הוא אדם שלא מכירו, פותח את דלת החצר, נכנס ושם לו כסף בידו ויוצא ונעלם, האם היה זה אליהו הנביא?

סיפר רבנו אליהו פנחסי על סיפר ששמע ממו"ר אביו, הרה"ג שמואל פנחסי ששמע מפי הרב שרבאני זצ"ל: באחד הימים נפוצה שמועה בין האברכים שהגאון החכם ר' יוסף חיים זצ"ל בכל מוצאי שבת זוכה לגילוי אליהו הנביא ולומד עמו, ולכן היה מסתגר בחדרו בעליה לבלי יוצא ובא, והיה כותב שם את חידושו.

החליטו האברכים לברר אם יש אמת בשמועה, וסיכמו ביניהם לשלוח את ר' יהושע שהיה נער והיה מבאי ביתו של הגאון (שזכה להיכנס לגאון בכל עת שיחפוץ, ללא צורך לבקש רשות תחילה) מצויד בקושייה חזקה, ויזרוהו לילך אצלו במוצאי שבת ולהיכנס אצלו ישר בלא הודעה מוקדמת כדי שיוכח להציץ ולראות פני אליהו הנביא.

הלך ר' יהושע וכשהגיע אל העלייה טיפס במהירות, בעודו במדרגות, יצא ר' יוסף חיים מתוך חדרו ואומר: "באשר לקושייה הזו והזו התירוץ הוא כזה וכזה". וישלחו ולא אפשר בידו לראות את המתרחש בחדרו.

(עין חמד)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים,
הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של
ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39

